

съверъ и отъ югъ къмъ срѣдѣ-тѣ на землѣ-тѣ. Нѣ като тича къмъ срѣдѣ-тѣ на землѣ-тѣ, студеная въздухъ оставя място-то си праздно; това място са залавя отъ издигнѧтия въздухъ. Дѣто ще каже, въ въздуха ставатъ двѣ теченія: едно отъ краища-та на землѣ-тѣ къмъ срѣдѣ-тѣ; друго отъ срѣдѣ-тѣ къмъ краища-та. Едното теченіе става по повръхнинѣ-тѣ на землѣ-тѣ, а друго-то нависоко.

Отъ казано-то излази, че на съвернѣ-тѣ половинѣ на землѣ-тѣ трѣба да духа съкога съверни вѣтъръ; а на южнѣ-тѣ—южни. Нѣ ний гледаме, че по наши-тѣ мяста вѣтрове-тѣ духатъ разбѣркано: днѣсь единъ, утрѣ други. Отъ какво излази това? Това излази отъ съкогашнѣ-тѣ борбѣ на горне-то, топло-то теченіе на въздуха съ долне-то—студено-то. На високо отъ землѣ-тѣ е студено и отъ това топло-то теченіе скоро истива, натегва и са спушта надолу. По наши-тѣ мяста горне-то теченіе са спушта до самѣ-тѣ землѣ и като са срѣща съ долно-то теченіе, сборва са съ него. Кое-то теченіе навые, такъвъ вѣтъръ духа. Ако навые студено-то съверно теченіе, вѣтъра быва студенъ и сичко замразява; ако ли навые горне-то топло теченіе, вѣтъра ще бѫде топъль и сичко ще са распусти.